

Címzettek:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

További címzettek, akik ellen a panaszom szól:

DÓHSZK Család- és Gyermekejóléti Járási Szolgáltatási Szakmai Egység (Több ügyintéző is, a vezető, **Gál Gellért Ákos**, tud mindKÉT ügyről, amely közül az egyiket próbálják a felejtés homályába süllyeszteni, pedig súlyos családon belüli erőszak meglétét igazolná irányomban az ügy, míg a másikat túllihegik, túltolják erősen, nem is értem okát, bevallom, mert egy gyerekeit szerető, a családjáért mindig is sokat bevállaló apa ellen folytatják.....)

Pest Megyei Kormányhivatal Dunakeszi Járási Hivatala, Gyámhatóság (Több ügyintéző, több ügy immár, jellemző a teljes alaptalanság, mert az ügyek okának feltüntetett betegséget messze nem lehet valósnak tekinteni, főleg, mert semmi szakértői dokumentumot a képzelt paranoid skizofréniámról nem tudtak felmutatni, semmi személyi, vagy jelentős anyagi károkozás az „agresszív örült” részéről nem történt. Jómagam lennék az „örüllt” a hivatal szerint alaptalanul, mert szakértői vélemény nincs tudtommal a birtokukban, azt idén újra kezdeményezniük kellene az **Országos Szakértői Intézet** irányában, akiket maguk jelölték ki ügyemben szakértőnek. A hivatalnokok, rendőrök, tanúk meg laikusként keverik a jogosan felháborodott ember fellépését egy megháborodott fellépésével, bizonyos javítási, szerelési munkálatokat a saját tulajdonomon pl. agresszív anyagi károkozasként próbálnak nyakamba tolni. Részemről meg a „pszichiátriai szakértés” alapjai kérdőjeleződtek meg az utóbbi időszakban, nézeteimet meg is osztottam az interneten, sőt az Országos Szakértői Intézettel is, hangsúlyozva eme joghibából eredő rettentő jogtalanságokat, és annak veszélyeit társadalmunkra – de tudtommal még semmi reakció eme írásomra, pedig akár a neten, akár névtelenül is meg lehetne tenni.)

Pest Megyei Kormányhivatal Dunakeszi Járási Hivatala (Imre Zsolt Járási Hivatalvezető, többek között, több ügygel kapcsolatban, az ügyekre jellemző az egyoldalú szemlélet és jogaim semmibevétele, hiszem, tapasztalom)

Dunakeszi Járásbíróság (több ügyem is van folyamatban, mindre jellemző a valós alap nélkülözése, mondhatnám csinált, apróságok felkapásából koholt, túllihegett ügyek többnyire. Az ügyek mögött valójában meghúzódnak valósi osztozkodást meg elnyújtják, a felperes ügyvédje által képviselt valótlanosságokat tűrik, míg a felperest egyoldalú kedvezményekben részesítik, míg rám, az alperesre hárul a család teljes anyagi terhervisélése 2018 év végéig, sőt az az idei évre is ez a meghatározó, pedig a folyó mobbing és flooding már majdnem ellehetetlenítette életünk, de küzdök ellene, és eddig nem tudott a fenti erőszak teljes „sikert” családjunk és gyerekeink ellen

elkönyvelni. Sajnos már erősen kilóg a lóláb, de még láthatóan tolnak rám további ügyeket)

Dunakeszi Rendőrfőkapitányság (több valós alapokon nyugvó feljelentésemről semmi információ, és sajnos ők is beálltak az ellenem irányuló támadások kezdeményezői közé március végével – remélem ez a meghiusult provokáció, megalapozatlan rendőri erőszak és nyílt támadás az egészségem ellen VOLT A CSÚCSPONTJA ezeknek az ügyeknek, amelyről a rendőrség immár két jegyzőkönyvet is írt, nem is értem, hogyan lehetséges ez. Nem csoda tehát, hogy az elsőt nem fogadtam el, de a második jegyzőkönyv, ha lehet még alaptalanabb)

Vannak más, immár nem csak Dunakeszin lévő szervezetek, amelyek lassan bevonódnak az ügybe, az **Ombudsman**-i hivatalt magam próbáltam megmozgatni, sajnos nem sok lehetőségük van az ügyekbe beleavatkozni, pedig hiszem, hogy a család összes szereplőjének az emberi jogi megtiprása mindez, és nem csak a mi családukkal bánhatnak így el egyesek. Szégyen ez így tehát Magyarországra is, és akik ezt a szégyent az országra hozzák azok valós hazaárulók, hiszem. A szervezetek immár maguk dokumentálják különböző helyeken a történeteket, és maguk halmozzák a saját működésük anomáliáit terhelő bizonyítékokat. A Dunakeszi Járásbíróságra, Rendőrfőkapitányságra próbáltam magam is tolni ezen anyagokat folyamatosan, informálandó a résztvevőket, de sajnos eddig semmi érdemleges változás nem történt. A **Budapesti Ügyvédi Kamarát** és a **Magyar Ügyvédi Kamarát** is kerestem meg panasszal, van is folyamatban ügyem ott. A Magyar Postát is megkerestem panasszal a **Dunakeszi Verseny utcai postahivatallal** kapcsolatosan panasszal. Jelenleg, az új postafiókcímemen, 1399 Budapest, pf. 603., jelenleg épp megkapom a hivatalos leveleimet. **Parkolási és Autópálybírságolási ügyek** is súlytottak, amelyekben immár bizonyítottam, hogy **BUG-os informatikai rendszerekkel** történt visszaélések is lehettek. Sajnos egyre több hasonlóval találkozom hazánkban, mert nem csak bevándorlás, de értékes munkaerő kivándorlás is hat hazánkra, amelynek esetünkből kiindulva alapja van. Mi pl. nem tudunk rendesen hazaérkezni, ellenséges közeg fogadott minket miután hat év ausztriai vendégeskedés után kapcsolatokkal és tapasztalatokkal megrakodva hazajöttünk, sajnos felmerült problémáinkban, hazaérkezésünkben nem segítség várt, hanem inkább egy **varjú, keselyű és sakálfalka**. Esetleg **a fülüket, szemüket, szájukat befogó kollaboráló majmok**. Rettentő kevés és időleges kivétellel. Immár **Muzsik Dezső Végrehajtó** is szorgoskodik pár ügyben velem kapcsolatosan, Ő a hozott végzésekre, az azokat alkotók a mástól kapott aktákra, az akták meg nem létező szakértői véleményekre, meg nem létező betegségekre, meg túllihegett, kiprovokált „agresszív” tettekre hivatkoznak irányomban – sérült és valós kár nélkül. **A házi orvosom és a Dunakeszi Területileg illetékes pszichiáterem, Dr. Fenyák Edit** egy jogosítványhosszabbítással kapcsolatban immár más betegsége hivatkozva küldene a PAV-hoz, de nem mozdulok, bár a jogosítvány meghosszabbítására szükségem lenne a munkám miatt is, de nem szeretném, hogy a valótlanságok még több helyre átkigyózzanak, még több valótlan aktát lehessen mutogatni, felhozni ellenem további

ügyekben. **Dr. Fenyák Edit még nem kezelhetett és nem is kezelt valós betegséggel** szerencsére, minden eddigi koholt volt, hiszem. ...

Dunakeszi Polgármester (A Polgármester Urat már év elejétől informálni igyekszem a fentiekről, konkrét válasza, konkrét intézkedése az esetem feloldására nem jutott tudomásomra eddig, de úgy tekintem, hogy olyan nem is volt, vélelmezhetem ezt, hiszem. Április közepétől már megkapom a hivatalos postámat, tapasztalatom éppen, sajnálnám, ha a Magyar Posta felé ki kellene bővítenem meglévő panaszomat, mert a Polgármester Úr bizonyítaná, hogy próbált eljuttatni részemre hivatalos levelet, intézkedésről vagy bármi másról 2 kérésemre és személyes találkozónkon elhangzottak miatt!)

Panasszal élnék!

A panaszom tekintsék egyben fellebbezésnek, felülvizsgálati és / vagy jogorvoslati kérésnek, és jogos vádnak ügyeimben. Az alkotmánybíróságot kérném a fennálló alkotmányellenes államvallási intézményrendszert felszámolni.

Ne hivatkozzanak arra, hogy nem jogi szöveggel keresem meg Önöket. Önök is tudják, hogy nem jogász vagyok. Ha ügyeimben jogász tudna eljárni csak, az azt a feltételezésemet bizonyítaná, hogy a jog immár az átlagpolgárnak követhetlenné vált hazánkban. De akkor a törvény megismerhetősége kérdőjeleződik meg. De erről már írtam 1997 nyarán a gondolatok.pdf-ben. Az újra megosztott, dolgozom épp át a tapasztalataim alapján.

Szóltam ott, akkoriban arról is, még kissé bonyolultan, de következetesen felfedve, hogy **a pszichiátria államhatalomba épült „tudománya” csak egy vallás. De a lényeg a „közveszélyes” szóban tömörül. Mert mi annak a megállapítása, ha nem egy jóslás?** A jóslás meg nem lehet jognak alapja. Nem is lehet az orvostudomány se, legfeljebb a kuruzslás kategóriájába fér bele. Mert, ha már megtörtént tények igazolják, hogy az illető árt a társadalomnak, mert pl. gyilkolt, akkor miért nem gengszter egyszerűen? Ha meg nem ártott, akkor mire fel az illető befektetése? Minek az egy hónapos bezárásom 2016 december 3-tól (?), ha nem ártottam, és 30 hónap után már a rendőrség is selejtezi az anyagot, mert annyira lényegtelen az ügy. De a jósdát tudománynak fogja fel a jog, és berakja a rendszerébe, mert hamar egyértelművé válik annak hasznossága a hatalomgyakorlás szempontjából. A jósda mondhat bármit – nem lehet felelősségre vonni. Mert nem is tudomány, tehát messze nem bír bizonyító erejű lenni, csak annak a tudásnak a birtoklásával ruházzák fel a hatalomgyakorlás kényvé kedvéé silányítása érdekében. Bárki elítélhető és bárki megmenthető ezáltal. És már vissza is csöppentünk a jogi elhatározással a Galilei meghurcolását megelőző időkbe, amikor még csak ízlelgették az akkori uralkodók az új eszközt, a keresztény vallás bevételét a hatalom eszközrendszerébe, az eretnekek irányában. Okos volt ezt a vallást később a

hatalomból kivenni, újra szabad vallásgyakorlást engedélyezve mindenkinek, amikor rádöbbenek a hatalom birtokosai, hogy ez túl jó fegyver a hatalom számára, semmi gond ennek felhasználásával pazarló diktatúrákat létrehozni a tudomány és a jog nevében. Igen, a francia forradalom vívmánya volt a vallásszabadság, ezért kitétel az majdnem minden alkotmányban. Az irányomban sem volt ez a „tudomány” egzakt.

Már Dunakeszin sem tudják az „orvosok”, milyen címszó alatt degradáljanak beteggé. A beteggédegradálásom meg kellene, mert különben törvény elé kellene állnia sokaknak, és felelniük kellene a kényük kedvük szerint végrehajtott meghurcolással kapcsolatban. Így már két elképzelés él a legújabb „orvosi” cetlin, **és volt ezektől eltérő beskatulyázásom is már.** Persze más országban, ahol a már kész zárójelentés előnyomtatvány más népbetegséget tartalmaz, és mivel az előnyomott részek változtatása munkát igényelnek (tudós (!) gondolkodás, a számítógép billentyűjének a használata 15 másodpercig, illetve a változtatások éber áttekintése szükséges) ezért abban az országban más „nyavaját” sóztak a nyakamba. Érdekes lenne pl. olaszban, vagy a franciáknál is eme intézményt kipróbálni, kapnék más „plecsniket”, hiszem. Bevlom nem vágyok erre, de érdekes lehetne. De az ellenpróba sincs meg, értem ez alatt elismerten átlagemberek, esetleg az átlagot meghaladó emberek véletlen belevegyítését a vizsgálataikba. **Amely intézmény ily hatalmas energiabefektetéssel dönt emberek sorsáról, az az intézmény takarodjon az államhatalom eszközrendszeréből!**

A jogi nyelvet sem használom, tudom, nem az én bűnöm, hogy a jogi nyelv elvált a magyar nyelvtől jelentősen, és a zsargon időnként a kispolgár megnyilvánulásaiba belekötési lehetőséget biztosít. Kérem tehát, ne jogi szövegnek vegyék azt, ami nem is jogi szöveg. Az életben sem lehet követelmény, hogy az átlagpolgár egy ügyvédet kérdezzen meg minden döntése miatt, kellene legyen egyfajta érthetősége is a jogi szövegeknek, a magyarázatoknak, de legfőképpen a hatósági leveleknek, végzéseknek is az egyszerű állampolgárok irányában, amely sajnos bizonyítottan hiányzik már nálunk és az embereket kiszolgáltatottá teszi ez időnként. A hivatalnok kezébe meg egy visszaélési lehetőséget ad. Az ügyek nagy száma, és együttes hatása (mobbing és flooding) miatt lépek fel ellenük eme közös panaszban. Látható és dokumentált immár, hogy a fenti címzettek tudtak egymásról és tervezett / végrehajtott lépéseikről. Koordinált, mi több kigondolt az egész. Csak messze aránytalan, egyoldalú, jogsértő, BUG-os, hibás, ... Sorolhatnám. Próbálják is takargatni. Talán így nehezebb lesz a szorgos egymásra- és aktáramutogatás, felelősségtologatás, ... Mindez alaposan dokumentált, amely a résztvevők butaságát, primitívségét teszi vélelmezhetővé. Ha egy jogrendszerrel így és ezt lehet gyakorolni, az nem jogrendszer már akkor.

Panaszom, hogy az utóbbi időben (olyan két és fél év immár?) a fenti szervezetek, emberek koholt, túltolt, rágalmozó, alaptalan, jogainkat sértő ügyekkel zaklatnak, lehetetlenítik el életem, és áttételesen családom, cégem életét is lassan, miközben még szinte a mai napig a családuk egyetlen anyagi háttére vagyok és voltam, sok sok év során bizonyítottam ezt. A gyerekeim szeretnek, mert kiállok

céljaikért, és meghallgatom, kikérem a véleményüket, és azt akkor is figyelembe veszem, ha az nekem nehézségeket okoz. A gyerekeimet szeretem, és figyelek rájuk, teszek értük, lehetőségeket adok a kezükbe, tudásomat, tapasztalataimat próbálom továbbadni, ha kell megvigasztalom, vagy magyarázattal szolgálok irányukban, ha arra alkalmam van, de sajnos az utóbbi időszakban már arra sem nyílt sokszor lehetőségem a hivatalok alaptalan, koholt, túltolt eljárásai miatt. **Nem is értem, hogy minderre honnan van pénz, és miért. Mi ennek az embertelen pazarlásnak a valós oka?**

A kialakított érdekközéppontja az ügyeknek, meglátásom szerint, hogy a felperes a válásunk során kedvezőbb elbírálás alá essen, mint jómagam, és mindezt a T. bíróság túri és ezzel a felperes ügyvédjének a keze alá dolgozik, a felperest majdhogynem ezzel a magatartással biztatva a részéről is jogsértésekre, **amely egy zsarolásnak a magjává tudhat(ott) válni az elmúlt időszakban.** Zsarolással kapcsolatban van is feljelentésem a Dunakeszi Rendőrkapitányságon, és amely zsarolással a gyerekeinket a szüleiktől el akarják szakítani (válófélben lévő feleségem állította ezt tavaly) és a gyerekek későbbi anyagi jussát meg akarják semmisíteni majdhogynem ugyanazokkal az eszközökkel, mint anno Édesapám 1977-ben történt halála után engedtek meg hivatalok szűk családom (Édesanyám, jómagam) irányában (ez egyfajta deja vu bennem most...).

Ott a gyámhivatal és akkori hivatalok, állami szervezetek, intézmények elérték, hogy a negyed balatonakarattyai, panorámás lakóház és telek örökség maradványából egy darab 20 Megabyte-os háttértárolót (még ötnegyedes, magas Seagate...) tudjak vásárolni, amikor az örökség végre a kezembe került, és felhasználhattam. Azt látom, hogy az elmúlt időszakban szinte pontosan ugyanazt az anyagi nullázást élem meg, immár családdal, amely a fent említett szomorú örökség ügyében megéltem. Akkor volt balatonakarattyai, kisbárkányi, marosvásárhelyi tanító Nagypám ÉS ötvös, de tanárnak is tanult Édesapám halt meg váratlanul, majdnem azonos napon 1977-ben. Immár kétlem, hogy a két halál közelsége csak véletlen lehetett.

Az első házasságom vége is anyagilag nullázott, sőt adósságba kergetett anno, bár sikerrel talpra álltam minden esetben, sőt..... Akkor szintén megvalósult egy erkölcsi és anyagi nullázódásom, sőt adótartozásokat toltak a nyakamba, miközben mások tömegével „legálisan” offshoroztak. Akkor a rám nehezedő mobbing és flooding (mert mindez az valójában, ami ilyenkor folyik) sajnos elérte lehetséges eredeti célját, időlegesen a mentális egészségemet károsította, és engem kiszolgáltatottá tett az eseményeknek, amelyben a fenti erkölcsi és anyagi nullázásom megvalósulhatott. Történt mindez tehetetlen és / vagy ellenérdekelt rokonok szeme láttára, vagy egyesektől számítóan elszigetelve.

Mobbing alatt értem, hogy sokan sokáig folyamatosan kis jogi és emberi vétségeket követnek el az áldozat irányában, ez egyfajta kövezés, annak finomabb, „szocializáltabb” formája, ahol egyeseket még egy alaptalan „sok lúd disznót győz” jelszó jegyében az illető irányában hangolnak tudatosan, és néha egyszerűen a

tömeghatás jegyében már automatikusan, amíg a mobbing generálói a kívánt eredményt el nem érik. Ez lehet akár az illető elmenekülése, kirekesztődése, (mentális) egészségének az elvesztése, vagyonának, jóhírének elvesztése vagy akár a halála is. Persze lehet, hogy a célt túltolják, de majd mossák kezeiket, és zsebelik a hasznukat egyesek.

Flooding alatt értem, hogy olyan mennyiségű hatás ér valakit, hogy arra nem lehet egyszerűen reagálni. Akár tudatosan visszatartott (hivatalos) levéltömeg, felszólítás, akár sok résztvevő hivatal, bíróság, rendőrség, ... irányából érkező, az átlagpolgár számára nagyrészt érthetetlen jogi szöveget tartalmazó, kis fellebbezési időt hagyó levelek, végézek, idézések sokasága, amelyek megválaszolása időt követelne, de többet, mint rendelkezésemre áll. Az ügyeket nem lezárni, hanem tartósan az illető nyakába igyekeznek varrni, amíg jogilag és más értelemben véve is teljesen kiszolgáltatottá válik, ellehetetlenül.

Ugyanakkor emellett az illetőt az amúgy őt szokásosan körülvevő ismerősök, barátok, rokonok köréből lassan elmozgatják, egyedül hagyják, **szociálisan elszigetelik** hogy az illető ne legyen képes feltöltődni, ne legyen képes talpraállni.

Nem részletezem **eme három eszköznek** a hatásait az illető mentális egészségére. Ezért bűn mindezek gyakorlása, vagy annak a megtűrése bárki irányában. Ha valaki tényleg eme társadalmi megalázást, meghurcolást megérdemelné, arra kellene legyen olyan jogi eszköz, amely irányában felhasználható lehetne. Az a tömegeknek is több jogbiztonságot tudna jelenteni. Ennek a hiánya inkább az, amelyet a tömeg érez, és amely hiány hatására nyúl ezen eszközökhöz.

A média által keltett tömeghangulat az elmebetegek irányában erre csak rájátszik, elég valakit elmebetegnek bélyegezni, és már el is indul a társadalom jogosnak tűnő, de jogtalan gyakorlata az illető kiközösítésének irányában. Ezért rendkívül alkalmas fegyver az elmebetegséggel vádaskodás, mert az egyszerű és olcsó lehetőség bármiféle konkurrencia kicsinálására, akár a középkorban az eretnkséggel, boszorkánysággal vádaskodás volt. Hangsúlyozom, hogy mindez elég akár alaptalanul is a közösség fenti reakcióinak kiváltására, elég, ha valakiről suttni kezdik ezeket, esetleg részgazságokon keresztül „bizonyítanak is”, amely mintegy implikálja a lavinaeffektust az áldozat irányában, mint pl. esetemben történt, történik. Nehéz innen a felállás, és nem visszazuhanás a tehetetlenségbe, a mentális betegségbe, amely valójában okozat és nem az ok mindebben. De az ok okozat viszony itt elfelejthető, idővel ravaszul megcserélhető, ha egy alkalommal a naiv fiataalt már megvezették, provokálták, ... és azzal csapdába csalták az életében. Tapasztaltam. Ideje ennek a lehetőségnek véget vetni, ahogy ez a középkorban az eretnkséggel végül megtörtént – ez lenne a feladata sokaknak egy államaparátusban és a médiákban is. Ez könnyű eszköz bárki kezében, az apparátusnak és az adófizetőknek ráfizetés, a tömegnek meg jogbizonytalanság, az áldozatoknak meg meghurcolás, és kiindulópontja bosszúknak, visszavágásoknak, agresszivitásnak, amely mintegy öngerjesztő visszacsatolás hat az egész hibás rendszerre.

Egyfajta kidolgozott emberi jogi darálógépnek tűnik ez nekem, parkolási és autópálya büntetési ügyekkel egyetemben, amely sajnos nem egyedi eset irányomban hazánkban, ártatlan embereket is darálnak éppen politikai, világnézeti célok miatt be. Lehet, tömegével. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy itthon a rendszer BUG-os, hibás – szó szerint. Segítségével viszont megmutathatóak, detektálhatóak éppen más országokban folyó gáztettek is. Sajnos a Dunakeszi Polgármesteren keresztül a Magyarországot éppen vitathatóan, de mégiscsak kormányzó párt is érintett ügyekben, és így mindezzel kapcsolatban, és a Dunakeszi Polgármesteren keresztül ez a politikai erő szememben így sárosodik, bár nem tartom kizártnak, hogy a feljebb ható köröknek semmi információja az alattuk zajló hatalmi visszaélésekről, illetve azoknak társadalomromboló hatásairól. **Lehet, ezen visszaélések igazából az ő hatalmukat ássa alá alattomosan**, de az is meglehet, hogy ott számítóan nem figyelnek a mélyben zajló folyamatokra, azokat csak bátorítva, támogatva a félretekingéssel, amely lehetőséget biztosít a későbbiekben az okozott társadalmi kárt magukról lemosni. **A kár igazából most egész Európát és a magukat valóban európainak tartó embereket éri.....** **Hallgatni kellene az EU részéről is a jelentős kritikákra, gondolok itt pl. a BREXIT-re.** Nem kizárt a párt(ok) szereplőnkénti megoszlása sem. Egyszerűsítve – külső nagyhatalmi érdekszerveket van aki szolgál most Európában, van aki ellenhat. Az biztos, Európa immár nem független nagyhatalom, inkább kiszolgáltatott, szétszaggatandó bábu, bár lehet van / lesz még megoldás minderre. A remény bennem, és hiszem jelentős tömegekben is még megvan minderre.

De az elmélet tisztázása után visszatérek esetemre. A két korábbi jelentős életeseményemet (örökség, első válás) követően most és a közelmúltban sokan és sokféleképpen dolgoztak, dolgoznak rajta itt Dunakeszin, hogy mindez az erkölcsi és anyagi nullázódás, adó- és illetéktartozás egyoldalú rámvarrása, mindebből kihozható mentális egészségromlás újra meglegyen. Megadva a lehetőséget utána az ok és okozat ravasz felcserélésére, a bűvészmutatványra, az ismerősöket, rokonokat, résztvevőket megvezetendő, megnyugtató. Újfent. És nemcsak engem érint mindez. Én először akkor kaptam fel a fejem, amikor külföldön első feleségem járt pórul, amikor orvoshoz fordult, és kiderült, hogy az orvostudomány nem is orvostudomány. Pedig naívan orvostudományra számítottunk, nem másra.

Utána én következtem – mert a rokonai, környezete hitték, hogy én vagyok az Ő gyógyításának akadéja, betegségének kiváltója, az Ő meghurcolásának valós forrása. Jött az én meghurcoltatásom is, válással és anyagiak indokolatlan féltésével az ellenoldalon, a következmények rámtolása. Eleinte én is naívan álltam a témához, és még próbáltam az esetet egyedinek kezelni, de később tapasztaltam, mi folyik, és mi hogyan hat ebben az alapjaiban hibás, veszélyes rendszerben. A tapasztalat még kevés volt, kellett hozzá a megértése is mindezeknek, amiket itt megfogalmazok éppen. Csak megértve lehet egy problémát valóban megoldani, a hiba ellen hatni. Minden más csak tüneti kezelés. Ha valaki nem érti, akkor csak kapálózás lesz, amit művel.

Immár értem, publikálom, hatni próbálok – gondolatokkal, tervekkel, tettekkel. Nem kis módosítás kell, látom, a rendszeren.

Hazánkban ezt az eljárást válófélben lévő családuk ellen „**csalárdvédelemnek**” neveztem el. Hiszem találó. Hiszem jogunk van a család elnevezésre, ha elváltak vagyunk is, vagy új, esetleg „patchwork” családot alapítunk, akár többet is. Jogunk van a válás után is méltóságos életet élni és a válást emberi módon zárni. Van európai ország, amely szintén vallja ezt, nem is egy, hiszem. Talán még a többség.

Kérem ellenhatni a folyó csalá-r-dvédelemnek tehát! Valós Családvédelemre lenne szükség, mindenfajta családnak, ahogy már részleteztem az imént. Kérem az ellenünk folyó nyílt erőszakkal, mobbinggal, floodinggal felhagyni, az ügyeket megszüntetni, végzéseket megsemmisíteni, a család válását segíteni, hogy az emberivé váljon. Köszönöm a figyelmüket, mármint annak köszönöm, aki elolvassa, megérti, és hat, segít azok alapján, amiket írtam, támogatva jogainkat, még meglévő értékeinket, lehetőségeinket, akár anyagi jellegű, akár más természetű az.

Megjegyezném még, hogy a cégem ellehetetlenülésével, és az ott ért kárral kapcsolatban is teszek lépéseket immár, de az ezzel az írással nem lefedett terület még, mert a cég önnálló jogi személy, már az első levelet, első lépéseket megléptem ott is.

Minden jót!

Finta István
Nagycsaládos Édesapa
okl. Gépészmérnök
2019. május 31. Dunakeszi

Mellékletek:

1. OSZI felé írt első e-mail-em.

2. OSZI által (is) nyugtázott véleményem a „pszichiátriáról”, annak vallás mivoltáról, állami vallássá válásáról, amely alkotmányellenes.

Ennek a dokumentumnak a legfrissebb kiadása az alábbi linken érhető el:
https://github.com/ifinta/doc/blob/master/Panasz_sokakkal_szemben_linkkel.pdf
A mellékletek eme dokumentum mellett találhatók a
<https://github.com/ifinta/doc>
repóban